

ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

ਮੁੱਖ ਪੰਨਾ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਕ ਅਜ਼ਾਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਜਿਓ
ਸਫ਼ਾ >>> 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

ਬਹੁਰੰਗੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਪੋਕਸਮੈਨ

ਸਬ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਰ ਕੀ ਬੇਲਾ

ਬੁਧਵਾਰ, 22 ਜਨਵਰੀ, 2014

ਇਤਿਹਾਸਕ ਝਲਕੀਆਂ

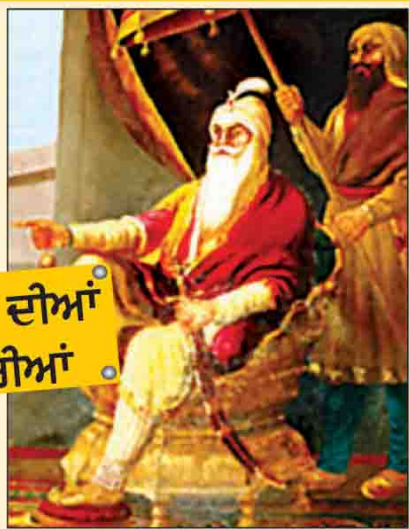

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਿਲੀ ਖਾਨੀਬ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਬਾਦੀ ਏਨੀ ਬਾਨੀ-ਬੇਕਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੇ ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਗਲ ਰਹਿਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਕ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਸੋਨਾਪਤੀ ਹਿੰਦ, ਜਨਰਲ ਹੇਨਰੀ ਡੇਲ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਦੀ ਵਿਚ ਆਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੇ ਪੰਤਰ ਵਿਖੇ ਬਾਨਦਾਰ ਸਵਾਰਾਂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ, ਸਵਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇ, ਨਵਾਬ ਸਿੱਧੇ ਗਏ। ਪਟਿਆਲਾ, ਨਾਨਾ, ਜੀਵ ਤੇ ਡਰੀਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਮਲੋਰਕੋਟ ਦਾ ਨਵਾਬ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਨਾਭਾਇਤਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਕਲਸੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰ, ਮੰਗੜਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਰ

ਵਾਸਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪਰਚਾਰ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਮਲਾ ਉਧਾਰਦਾਰ ਲਈ ਨਾਜ਼ਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਜ਼ ਮੁਕੱਦਮ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟ ਹੀ ਈਮਾਨਦਾਰ ਸਨ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਅਪਣਾ ਘਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰਦੇ ਤੇ ਬਾਹੀ ਮਜ਼ਾਨਾ ਘੱਟ। ਅਮਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਸੁਹ ਮਿਲੀ ਕਿ ਸੁਜਾਨਪੁਰ ਦੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆਂ ਅਮਿਤਸਰ ਦੇ ਬਾਹੀ ਪਾਸ ਅਮਨਾਤ ਰਿਖਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਬਹਿਜ਼ਾਦਾ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਕ ਕਾਹਿਦੇ ਸ਼ੇਰ ਨੁਲਾਮ ਮਹੀਉਦੀਨ ਵਿਰੁਧ ਵੀ ਅਪਣੀ ਹੋਸੀਅਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲ ਧਨ ਖੋਟਾ ਕਰ ਕੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਛ ਪਛਤਾਲ ਲਈ ਜਿਸਰ ਰੂਪ ਨਾ ਲਾ

ਕਾਰਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਰਾਂ ਫੇਰੀਆਂ

ਨੂੰ ਹੁਜ਼ਿਅਤਪੁਰ ਭੋਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਥੇ ਜਾਂ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਅੱਧ ਉਸ ਦਾ ਸੱਭ ਮਾਲ ਧਨ ਬਾਤ ਕਰ ਲਵੇ।

ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਘੱਟੋ ਇਕ ਵੰਡਾ ਬਖਾਨਾ ਲਾਇਆ, ਉਹ ਬਡਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਅਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਹਾਥੇ ਵਿਚ ਇਕ ਖੁਲ੍ਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਪੈਰ ਦਾ ਇਕ ਮਕਬਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੁੱਲਾ ਉਥੇ ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸ਼ਨੀ ਸ਼ਬਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਗੁੱਧਰ ਦੇ ਹੇਰਾ ਜ਼ਨੇ ਚਾਈ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੋਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਉਥੇ ਜਾਓ ਨੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਰਾਮਦ ਕਰੇ।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਾਤ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਪੀਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਚਾਈ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪੀਰ ਹੋਵੇ।"

ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸਥਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ੇਰ ਉਜਲਾ ਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਉਜਲਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੋਜਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਧਨ ਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਾਮਲ ਉਸ ਨੂੰ 2.5 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਲ ਇਕ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਇਹ ਧਨ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਦ ਲੈਣ ਕੇ ਖੋਟੇਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਸੀ।

(ਵਧਾਨ : ਮੁਹੰਮਦ ਨਜ਼ੀਬ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਅਫ਼ਜ਼ ਪੰਜਾਬ 'ਚ')
ਡੈਨ ਨੰ. : 001-206-434-1155

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਗੁੱਬਦ ਹੋਣਾ ਸੋਨੇ ਚਾਈ ਦੇ ਮਜ਼ਨੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਪੀਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਚਾਈ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪੀਰ ਹੋਵੇ।"

ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸਥਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ੇਰ ਉਜਲਾ ਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਉਜਲਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੋਜਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਧਨ ਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਾਮਲ ਉਸ ਨੂੰ 2.5 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਲ ਇਕ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਇਹ ਧਨ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਦ ਲੈਣ ਕੇ ਖੋਟੇਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਸੀ।

(ਵਧਾਨ : ਮੁਹੰਮਦ ਨਜ਼ੀਬ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਅਫ਼ਜ਼ ਪੰਜਾਬ 'ਚ')
ਡੈਨ ਨੰ. : 001-206-434-1155

ਇਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕੰਵਰ ਨੌਨਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ

ਆਦਿ ਦੇ ਨਵਾਬ ਅਤੇ ਉਹ ਵੰਡੇ-ਵੰਡੇ ਫ਼ੌਜੀ ਸਿਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਚ ਬਾਨਲ ਹੋਏ। ਇਸ ਬਾਦੀ ਵਿਚ ਲਗਪਗ ਪੰਜ ਲੱਖ ਪੁਰੂਸ਼ ਬਾਨਲ ਹੋਏ। ਬਡਾ ਅਮਿਤਸਰ ਤੋਂ ਚੱਲੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਵੰਡੇ ਵੰਡੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਨਰਲ ਦੇ ਹਾਥੀਆਂ ਉਤੇ ਦੇ ਹੇਰਾ ਰੂਪ ਪੰਜ ਪੰਜ ਸੇ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਚਾਈ ਦੀਆਂ ਬੁਡੀਆਂ ਰੁਖਾ ਦਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਇਆ ਇਹੀ ਕਿ ਉਹ ਗ਼ਰੀਬ ਗ਼ਰੀਬ ਉਤੇ ਸੇਤ ਕਰਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਬਡਾ ਭਰਿਹਰਾਜ਼ ਪਹੁੰਚੀ। ਮਿਸਟਰੀ ਸਮੇਂ ਸਰਦਾਰ ਸਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ 101 ਸਿੱਕੇ ਦੀਆਂ ਮੰਗਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਪੰਜ ਘੱਟੇ, ਕੰਵਰ ਖਰਚ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 51 ਮੰਗਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਘੋੜਾ, ਕੰਵਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 11 ਮੰਗਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਡਾਨ ਦਿਤੇ ਗਏ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਡਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਨ ਮੇਲਾਨ ਵਿਚ ਗੁਏ ਦੀ ਸਟ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਦਾ ਇਕ ਗੱਦ ਘੋੜਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੰਨ ਅਤੇ ਪੱਤ ਸਵਾਰ ਇਕ ਹੋਰ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਕਿ ਰੀਝ ਨੂੰ ਬਾਹੁ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਦਾ ਸੱਭ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮਿਸਰ ਬਲੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਡੇਰ ਬਡਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਘੱਟੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਬਡਕਾਰੇ ਹੋਏ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਹੁ ਇਕ ਇਕ ਅਪਸਰ ਲਿਟਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਹਰ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਸ਼ੀਹਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਰੂਪੀ, ਚਾਰ ਰੂਪੇ ਜਾਂ ਪੰਜ ਰੂਪ ਦਿਤੇ ਗਏ। ਰੂਪੇ ਦੇਣੇ ਸਿੱਧੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਡ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਖਰੀ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਆ ਕੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਿਨ 22 ਲੱਖ ਰੁਪਿਆਂ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰੀ, ਆਇਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਖਰਚ ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਰੂਪੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ।

ਤੋਂਗਲ ਦੀ ਡਕਮ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੋਨਾਪਤੀ ਨੇ ਪੱਥਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੂਪੇ, ਰਾਜਾ ਫਿਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਭਾ ਲੱਖ ਰੂਪੇ, ਰਾਜਾ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਿੰਘ, ਮਿਸਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਇਕ ਇਕ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਇਕੱਥੇ ਇਕੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੂਪੇ ਦਿਤੇ। ਸਾਰੀ ਡੋਜ ਦੀ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਰਾਹਤ ਤੋਂਗਲ ਵਿਚ ਕੰਟ ਲਈ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਨਕਦ ਰੁਪਿਆਂ ਤੋਂਗਲ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸੱਭ ਰੂਪੇ ਦੇ ਗ਼ਰੀਬ ਸੀ। ਲਾਡੀ ਨੂੰ ਜੋ ਦਾਸ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਉਸ ਵਿਚ 101 ਘੱਟੇ, 101 ਗੁੱਧੀਆਂ, 101 ਮੱਥਾਂ, 10 ਉੱਟ, 11 ਹਾਥੀ, ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਈ ਦੇ ਗਹਿਣੇ, ਹੋਰ ਸਵਾਰਦਾਰ, 500 ਬਾਲ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ ਸਿਲਕ ਦੇ ਬਾਨ, ਸੋਨੇ ਚਾਈ ਦੇ ਬਡਰਤ ਅਤੇ ਬਡਰ ਬੱਚੇ ਹੋਰ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੋਨਾਪਤੀ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਨਾਲ ਹੀ ਭਿਜਾਇਆ। ਸ਼ਾਨਾਮਧ ਬਾਜ ਵਿਚ ਬਾਨਦਾਰ ਦੀਮਾਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਤੋਂ ਨੱਚਣ ਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁਡੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਖੰਡੇ ਨਾਚ ਨਾਚ ਅੰਗਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ ਕੀਤੇ।

(ਮੁਹੰਮਦ ਨਜ਼ੀਬ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਅਫ਼ਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਲਾਲ ਦੀ ਤਰਖੀਬ ਪੰਜਾਬ 'ਚ) ਡੈਨ ਨੰ. : 001-206-434-1155

‘ਉੱਚਾ ਦਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ’ ਲਈ ਉਸਾਰੀ ਫੰਡ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਰਕਮਾਂ

ਲਗੀ ਨੰ.	ਨਾਮ ਅਤੇ ਬੰਦੀ/ਪਿੰਡ	ਰਕਮ	ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ	ਰਿਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ
3142.	ਬੀਬੀ ਸੋਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਜਗਾਥਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ	2100	4448	08.08.2013
3143.	ਭਾ. ਸੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭੁਲਾ	10000	4449	08.08.2013
3144.	ਜ. ਹਰਮਾਨ ਸਿੰਘ, ਪਿੰਡ: ਦਿਆਲਪੁਰਾ, ਰਾਮ: ਭੁਲਾ, ਚਿਧਾ: ਭੰਡਾ	10000	4450	08.08.2013
3145.	ਬੀਬੀ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਸ. ਉਤਮ ਸਿੰਘ, ਸੈਕਟਰ- 26, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ	5100	4451	09.08.2013
3146.	ਜ. ਪਰਮ ਸਿੰਘ, ਜਨਕ ਕਾਲੋਨੀ, ਸਿਧਾਂਸੀ ਵਿਹਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ	1100	4452	09.08.2013
3147.	ਬੀਬੀ ਜਸਨੀਤ ਕੌਰ ਮਾਰਡਤਾ ਜ. ਬਰਿਆਮ ਸਿੰਘ	2000	4453	09.08.2013
3148.	ਕੋਬਲ ਰੋਡ, ਹਿੰਦੀ, ਹਰਿਆਣਾ	2000	4454	09.08.2013
3149.	ਬੀਬੀ ਜਸਨੀਤ ਕੌਰ ਮਾਰਡਤਾ ਜ. ਬਰਿਆਮ ਸਿੰਘ	2000	4454	09.08.2013
3149.	ਕੋਬਲ ਰੋਡ, ਹਿੰਦੀ, ਹਰਿਆਣਾ	10000	4455	09.08.2013
3150.	ਬੀਬੀ ਪਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਜੂਰ ਬਾਡਾ, ਤਰੀ ਨਗਰ, ਦਿੱਲੀ	1,00,000	4456	10.7.2013

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚਰਚ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਚਰਚ ਸੰਨ 1854 ਵਿਚ ਬਣਨੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਫੁਰਨਾ ਹੋਨੀ ਲਾਹੌਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰੈਜੀਮੈਂਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਲਾਬਾਲਗ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਸਨ, ਨੂੰ ਰੁਖਿਆ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਦੇਹੇ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕ ਪਤਾਨ ਲਾਲ ਦਾ ਦਸਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਾਈਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸਜਿਦ, ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਸਜਿਦਾਂ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦੇ ਧਰਮ ਦਾ ਭੰਗੀ ਸਥਾਨ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਹੇ ਕੰਦੇ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲਾਹੜ ਸਾਹਿਬ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਥਾਨ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭੰਗੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ।"

"ਅਸੀਂ ਈਸਾਈ ਹਾਂ।" ਲਾਹੜ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸੀ।

"ਰੂਸੀ ਈਸਾਈ ਹੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕੱਠਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰੂਸੀ ਪ੍ਰਾਚਰਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।" ਸਨਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਨੇ ਲਾਹੜ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਇਕ 'ਤੇ ਸੇਟ ਮਾਰੀ ਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦਰ ਵਿਚ ਚਰਚ ਉਸਰਨੇ ਲੱਗੇ ਹੋ ਗਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਈਸਾਈ ਵੀ ਭੰਗ ਦੀ ਪੁਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 13 ਮਿਲੀਅਨ ਸੀ। ਲਾਹੜ, ਅਮਿਤਸਰ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਜਹੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਰੰਮਤ ਮੀਲ ਵਿਚ 3.34 ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਚੰਦਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਹੱਥੀ ਮੀਲ ਵਿਚ 6.2, 50 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ। ਅਮਿਤਸਰ ਦੀ ਆਬਾਦੀ 1,22,000, ਲਾਹੜ ਦੀ 94,000 ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ 56,000, ਪਿਛਾਧਰ ਦੀ 53,000 ਸੀ।

(ਵਧਾਨ : ਬਿਰਬਰਨ ਆਈ.ਜੀ.ਐਸ. ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਇਨ ਪੀਸ ਐਂਡ ਥਾਥ 'ਚ)
ਡੈਨ ਨੰ. : 001-206-434-1155

ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਹੇ ਕੰਦੇ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲਾਹੜ